

АКАТИСТ СВЕТОМ ПЕТРУ ЦЕТИЊСКОМ ЧУДОТВОРЦУ
18./31. октобар

Кондак 1.

Изабрани владико и благовесниче Христовог Еванђеља Србском народу у Црној Гори, за кога си цео живот свој жртвовао, чуј нас који те у умиљењу призивамо: Измоли нам милост од Господа и опроштај сагрешења наших, да би радосно могли да ти кличемо: Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Икос 1.

Видевши да се хлади љубав и Богољубље многих, Господ Исус Христос, као највећи Човекољубац, Својим надумним промислом из тебе, свети Петре, изроди духовног оца и вођу Србског народа у Црној Гори, као некада Израјљцима Мојсија, да Му будеш пастир који ће стадо које је залутало, поново вратити у Његов тор. И ти чудесно, уз Божију помоћ, поврати стадо ти поверено ка Пастиру Добром, и сачува га у Вери Православној. Захвални Богу и теби због тога, ми ти кличемо:

Радуј се, сасуде Божије благодати, коју неизмерно изливаш на нас грешне!

Радуј се, изворе воде живе, коју точиш изобилно онима који су ње жедни!

Радуј се, јер сада лицем к лицу сагледаваш Тајну Божије Љубави и Премудрости, која је од нас још сакривена и у загонеци!

Радуј се, миљениче и чудотворче Христов, јер и за живота земног, а и после смрти, ти небројена чудеса учини!

Радуј се, стубе Православља, јер си цео живот свој положио за истину Вере Христове!

Радуј се, јагње незлобиво, јер си и ти себе, као Господ Христос, принео на жртву своме народу!

Радуј се, веро наша, јер видећи да си ти својом вером Господу угоднио, и наша вера снагу добија!

Радуј се, надо наша, јер се у тебе надамо да нас од уза греховних ослободиш!

Радуј се, љубави наша, јер ти нам као река доносиш љубав са Извора Љубави, у охладнела срца наша!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 2.

Прозревши у теби, као десетогодишњем дечаку, свети Петре, Богомудрог пастира стада Христова и вођу народног, митрополит Црногорски и Скендеријски Сава, изабра те међу четворо мушке деце твојих благочестивих и побожних родитеља, као свога наследника, да будеш украшени крин Црне Горе и светило Србског народа. И ти се не успротиви томе, него као малено птиче одлете из родитељског гнезда, да довека кличеш Господу: Алилуја!

Икос 2.

Дошавши у цетињски манастир да се учиш књизи, будући да беше обдарен посебним Божијим даровима и трудољубивошћу, ти си веома брзо напредовао у науци, уз помоћ владике Саве и монаха Данила, који ти би одређен за учитеља. И када наврши дванаест година, обукоше те у анђелски монашки лик, добивши име Петар, да као апостол Петар

будеш стена на којој ће се зидати Црква Христова у Србском народу. Смерно стојећи пред таквом чудесном храброшћу да цео свој живот положиш за Господа Христа и свој народ, ми ти кличемо:

Радуј се, јер су те твоји родитељи својом побожношћу у утроби својој осветили!

Радуј се, јер твоју нежну детињу душу није дотакао овај свет, већ си је чисту на дар Христу принео!

Радуј се, јер си од малена Христа Господа заволео!

Радуј се, јер си подобан био Анђелима, служивши Богу свим својим бићем!

Радуј се, јер си монашке труде на своја нејака плећа ставио, побеђујући, Божијом помоћи, и природу тела људског!

Радуј се, јер постаде истинити сасуд Духа Светога, кроз кога се Србском народу продужи дело спасења у Господу Исусу Христу!

Радуј се, јер Божије Свезнајуће око у теби провиде дивни бисер Цркве Своје!

Радуј се, красото девствености, јер себе од младости обручи Христу, и такав остаде у векове векова!

Радуј се, венче уздржљивости, јер си многим самоодрицањем достигао славу Небеску!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 3.

Бивши на кратко у једноверној и једноплеменој Русији као млади јерођакон, ради даљег образовања, ти се, свети Петре, врати у Црну Гору, где отада борављаше са митрополитом Савом, који те рукоположи за јеромонаха, а ускоро те произведе и у чин архимандрита. Благодаран Богу на таквом Небеском дару, ти Му достојно кличаше: Алилуја!

Икос 3.

Живећи уз тихог владика Саву, у Цетињском и Стањевићком манастиру, ти, свети Петре, узрасташе духовно, трудећи се непрестано и на свом свестраном образовању. Манастирски живот је твоју душу наводњавао Небеском росом молитвености, смирења и поста, јер још од младости твој ум би упућен и утврђен у целомудрености и Богомислију. Жудећи за Христом свим својим бићем, ти си упијао сва тада доступна знања, учећи језике и медоносне књиге, како би био што кориснији своје напаћеном Србском народу. Дивећи се твоме труду у служењу Богу и ближњима, ми ти са радошћу кличемо:

Радуј се, јер су твоје чисте младалачке руке приносиле Богу Жртву у Светој Литургији!

Радуј се, јер си откривши Тајну, својом чистотом био смео пред Господом, да Га за свој народ молиш!

Радуј се, јер само Господ зна колико си суза пролио молећи Га за опроштај својих и народних греха!

Радуј се, јер је твоја душа била сва у ранама од туге због грехова народа твога!

Радуј се, јер си марљиво као пчела сакупљао духовна и светска знања, за корист народа свога!

Радуј се, учитељу наш, јер те је Највећи Учитељ, Свезнајући Господ, научио како да идемо путем спасења!

Радуј се, заштито наша, јер нас својим непрестаним молитвама штитиш од свакога зла!

Радуј се, доброто наша, јер ти и после одласка из овог земног живота ниси престао да се за наше добро молиш!

Радуј се, Богомудри пастиру стада Христовог!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 4.

Спознавши сурову стварност свога времена, ти си, свети Петре, врло рано постао свестан и демонске силе зла, која је споља и изнутра разарала душу твог православног Србског народа. Споља је оштри агарјански мач висио над његовом главом, а изнутра, као још већи непријатељ, вребала је племенска закрвљеност, крвна освета, сиромаштво, отимачине, помори и убиства. Мада не беше још на челу народа, свестан тога зла, ти си заједно са владиком Савом дизао руке ка Небу и плачући клицао: Алилуја!

Икос 4.

Пун састрадалне љубави према народу своме и невољама његовим, ти, свети Петре, одлучи да уз Божију помоћ угасиш те разбуктале спољашње и унутрашње стихије, које су претиле да униште словесно стадо Христово. Узевши благослов од митрополита Саве ти крену поново у Русију да тражиш помоћ од једноверне браће. Али, и овога пута твоје путовање би узалудно. Руска царица те не прими, велики не имаше милости за мале, и ти пун туге и бола пође натраг своме народу да патиш заједно с њим. Саосећајући са болом твојим, ми ти молитвено захваљујемо:

Радуј се, јер си жарку жељу имао да од свега нечистог очистиш твој народ, и да га Богу вратиш!

Радуј се, јер си за свој мали и сироти Србски народ куцао на врата силних, највише се надајући у Господа!

Радуј се, јер је млада и чиста душа твоја многе сузе прокапала, тражећи правду од силних, а не добијајући је!

Радуј се, јер такву бол је могао да поднесе само онај чије је срце било сво испуњено Господом!

Радуј се, јер ко би имао толику веру и трпљење, ако не онај који је за Господа и ближњег био спреман и живот свој да положи!

Радуј се, јер си као злато у огњу, и ти у патњама златио душу своју!

Радуј се, јер ми данас не можемо да појмимо да ли ти беше човек или Анђео, по трудима и величини дела твојих!

Радуј се, јер ниси имао вољу своју, него у теби обитаваше свесавршена воља Божија!

Радуј се, јер си као Псалмопевац сву наду своју положио под сенку крила Господњих!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 5.

После смрти митрополита Саве већина народа пожеле да ти будеш наследник његов, свети Петре, али вољом Божијом би изабран други. Требало је још мало времена да се душа твоја испроба као злато у огњу, да би још јаче засијала свима жељнима правде и мира Божијег. Кротко се трудом уздижући из силе у силу ка Господу, ти си благодарно певао: Алилуја!

Икос 5.

Убрзо, против твоје воље, ти, свети Петре, би приморан народним поверењем и љубављу, да одеш код аустријског цара у Беч да измолиш дозволу да те рукоположи за архијереја неки од православних епископа у његовој држави. Божијим промислом, у Сремским Карловцима, митрополит Мојсије Путник са још двојицом епископа рукоположи те за архијереја Црногорског, Скендеријског и Приморског. Достојном тога светог чина, ми недостојни, ипак се усуђујемо да ти кличемо:

Радуј се, јер као пастир Архипастира, Господа Исуса Христа, ти овце Његове у Црној Гори прилежно пасијаше!

Радуј се, јер смерно себе називаше недостојним слугом и робом Исуса Христа!

Радуј се, јер те је Бог заволео због љубави у којој си пребивао према Њему и према ближњима!

Радуј се, јер си апостолске труде за Веру Православну поднео!

Радуј се, испосниче и исповедниче и садругу некадашњих испосника и исповедника Христових!

Радуј се, лепото наша, јер нам својом светошћу душе оружњене грехом улепшаваш и за сусрет са Христом Господом припремаш!

Радуј се, светлости наша, јер озарен Светлошћу Тросунчаном, ти и нас осветљаваш у мраку света овог!

Радуј се, јер са радошћу наше ништавне и слабе молитве допуњаваш својим и шаљеш их као моћне ка Господу!

Радуј се, јер ми, грехом и овим светом обременени, и не знамо колико ти суза и сада пред Господом лијеш, за све нас, децу твоју непослушну!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 6.

Због народних потреба, са граматом о хиротонији, ти, свети Петре, по трећи пут убрзо крену у Русију. Међутим, по зависти и клевети злих људи, протераше те из Петрограда и Русије, не би ли у теби угасили пламен љубави према православном народу руском. Јер злобни кнез Потемкин набеди да си ти варалица, а не архијереј. Остављајући да твоју праведност пресуди Бог, ти Му тужним, али достојанственим гласом клицаше: Алилуја!

Икос 6.

Чувши руска царица за неправду која ти је учињена, позиваше те да се вратиш у Русију, али ти то не хтеде, и никад тамо више не оде. Али и поред свега тога, ти као незлобив и незлопамтљив, показиваше љубав коју си гајио према једноверној браћи, називајући непрестано руског цара за свога и народа твога заштитника. Чак си и у тестаменту своје проклео сваког ко би био противан и одступио од покровитељства и наде на јединородну и једноверну Русију. А ми, који све тако лако заборављамо, ипак не желећи да дођемо под твоју клетву, кличемо ти:

Радуј се, јер си речи Христове: Блажени прогнани правде ради - уистину испунио!

Радуј се, јер си спознао да је сваки човек ништа, а да једино Господ може дати утеху!

Радуј се, јер си по трњу људске злобе и гордости газио, да би свом народу помогао!

Радуј се, јер си за народ свој многу поругу претрпео!

Радуј се, јер када су те сви остављали, ти Господа ниси оставио!

Радуј се, јер си као и Господ твој онима који ти чинише зло, праштао, и говорио да не знају шта чине!

Радуј се, јер иако си телом био у мукама овога света, срцем си био увек са Господом!

Радуј се, јер видевши какве си неправде подносио за ближње, и ми немоћни добијамо снагу да трпимо неправде!

Радуј се, јер си угодивши Богу уписан у књигу Вечног Живота!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 7.

Док се ти, свети Петре, враћаше из Русије у отаџбину, скадарски везир Махмуд-паша попали Црну Гору огњем и мачем, запаливши и сам Цетињски манастир. Крв је у потоцима текла Црногорским брдима, и са лелеком народним, чуо се из далека и тужни вапај твој ка Небу: Алилуја.

Икос 7.

Као пророк Јеремија над развалинама Јерусалима и ти горке сузе проливаше и уздисаше на згаришту разореног Цетињског манастира. Пољубивши нагорели праг манастирски, ти, свети Петре, благослови очајни народ који сиђе из пећина и брда где одбеже од турског зулума. Све што си био донео из силне Европе беху неколико двопека, које даде деци, и једна врећа кромпира. Том благословеном биљком коју засадише први пут у Црној Гори, многи се народ спасе од тешке глади која је тада владала. Плачући и ми са тобом, овако ти говоримо:

Радуј се, јер те као архијереја није дочекала песма, него лелек који срце пара!

Радуј се, јер си сузе своје, сузама народним доливао, и њима гасио тугу која се надвила над Црном Гором!

Радуј се, јер си са гладнима гладовао, са болнима боловао, са тужнима туговао, тешећи их да ће Божија правда на крају победити!

Радуј се, надо угњетених, јер су у тебе биле упрте све очи народа твог, од Агарјана потлаченог!

Радуј се, јер си знао да је та казна тешка Божија шиба којом Он кара оне које воли!

Радуј се, јер си и поред тога Господа молио да правду Своју милошћу замени, јер ко би опстао на суду Његовом!

Радуј се, јер си молио Господа да не помиње пређашња безакоња народа твога, већ да похита милосрђем Својим!

Радуј се, јер си Га молио да погледа с Неба и обиђе виноград Свој, јер је попаљен огњем и пуст!

Радуј се, јер си знао да ће они који сад плачу правде ради, радовати се кроз сву вечност у Царству Небеском!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 8.

Најтежа рана на души твога народа која чекаше исцелитеља беше крвна освета. И због безазлених и ситних разлога браћа су започињали да проливају крв, отпочевши тиме крваво коло освете. Ти, свети Петре, стаде ићи од племена до племена, молећи, преклињући, саветујући, а кад је требало претећи и клетвом, да се исцеле демонском неслогом затроване душе. Као апостол Павле неуморно си ходио народом, кличући: Алилуја.

Икос 8.

Ко достојно може да наброји чудна дела и распећа, тебе, новог пророка и апостола, мученика и подвижника. Ти си уистину душу своју положио за ближњег свога, по речи Господњој. Свима си био све, да како год спасеш кога. Знајући да те је Господ изабрао да положиш велику жртву за Њега, ти ниси посустајао у труду своме, да народ црногорски очистиш од греха, и приведеш чистог к Њему. Зато ти кличемо:

Радуј се, јер си био спреман да и крв своју пролијеш да би крвну освету међу браћом заставио!

Радуј се, јер те је Господ чувао, па те ниједан куршум није усмртио, када су преко тебе пуцали закрвљени једни на друге!

Радуј се, јер си само једно за циљ имао, да ниједна душа која ти је поверена не пропадне, него да заслужи Живот Вечни!

Радуј се, јер си свима био све, као неболетни апостол Павле, само да би људе ка Христу Господу привео!

Радуј се, јер те као Христа Господа нико није видео да се смејеш, а често су те, као и Њега, видели да плачеш због грехова народа свога!

Радуј се, јер си душу народну чистио од сваког сујеверја, васпитајући га у побожности и врлинама хришћанским!

Радуј се, јер је на молитву твоју Господ воду извео на месту где је никад није било!

Радуј се, јер си сиромашне, када су ти давали последњу кору хлеба благословио, да ни у највећој глади до данас га није недостојало у њиховом дому!

Радуј се, јер си као Боговидац, Јован Богослов, Духом Светим провидео какво зло чека Србски народ у ове наше дане, и горко си плакао због тога!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 9.

Градећи мир у народу свом, заклињући их Богом Сведржитељем, да се чувају рата и свађе, само онда када је требало чувати огњиште и Веру Православну од насиља агарјанског, ти си, свети Петре, благословио дизање на оружје. Турци у једној години два пута силно нападоше твој мали народ. А ти си тада ишао пред њим, као Мојсије и Исус Навин, чудесно их поражавајући десницом Свевишњег, кличући: Алилуја!

Икос 9.

Када крволочни Мехмед-паша покрену велику силу на Црну Гору, ти диже војску, и пре битке, у селу Слатине одслужи Свету Литургију и све их причести, као некада цар Лазар пре Косовске битке, да измирени с Богом крену у одбрану слободе и Вере Православне. Благословивши војнике и покротивши их светом водицом, препоручи и себе и њих Милостивоме Богу. И Свемогући Бог учини да твоја трипут мања војска на Мартинићима победи безочне Агарјане. Исто тако и убрзо на Крусима, Турци, иако многобројнији, бише потучени до ногу, а Мехмед-паша посечен. Славећи то чудо Господње, ми ти кличемо:

Радуј се, јер прослави Бога и чудесну моћ Његову, која се пројави кроз твоју малу, али храбру војску!

Радуј се, јер си уздајући се у Господа, као малени Давид победио Голијата!

Радуј се, јер ниси био као они који се хвале силом својом, него си се као Псалмопевац само у Господа уздао!

Радуј се, јер си пре битке са топлим сузама клечећи молио Господа да подари победу војсци твојој!

Радуј се, јер си за време битке на Крусима виђен како у ваздуху стојиш, и крај тебе великомученик Георгије, крсна слава твоја, од чега се Турци уплашише и изгибоше!

Радуј се, јер си и силног Наполеона, малом војском својом, Божијом помоћи побеђивао!

Радуј се, јер те после ових битака још више поштиваше и пријатељи и непријатељи твоји, видевши да те чува десница Вишњега!

Радуј се, јер си победама својим и браћу у Србији покренуо на дизање устанка против Турака!

Радуј се, јер си због тога као звезда Даница најавио светлост слободе поробљеним православним народима!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 10.

Проклети отпадник Божији, сатана, подиже опет лаж на тебе, свети Петре, јер те устима Руског Светог Синода оптужи да си многе смртне грехе учинио: да си црквене ствари трговцима заложиио због глади народа, да си народ оставио без закона, да се деца на крштењу не помазују Светим Миром, и још много тога - називајући те учитељем зла и разврата. А ти чист од свакога наведеног злог дела, заједно са народом који те је одбранио од тих безочних лажи, по ко зна који пут са сузама Господу вапијаше: Алилуја!

Икос 10.

Насупрот тим клеветама, ти си, свети Петре, све силе своје, уз помоћ Божије Свесиле, улагао да би у народу црногорском увео ред и слогу, доневши Богомудри Законик, учивши децу писмености и Вери Православној, борећи се против болести и глади. Широка су била већ остарела плећа твоја на којима си носио непокорни народ свој, чувајући га молитвама својим, смерно и тужно упућеним Богу Сведржитељу. А ми, не знајући како другачије да ти захвалимо, кличемо ти овако:

Радуј се, јер си у келији цетињског манастира на Небо усходио молитвама твојим, просећи милост Божију за грешни род Србски!

Радуј се, орле неболетни, јер си по кршу црногорском летећи, све што је земаљски мислило, ка Небу узводио!

Радуј се, велики непријатељу демона, јер си злобу коју су они посејали у људе, побеђивао силом Господа твога!

Радуј се, јер ти је Љубав Божија давала снаге да се носиш са тврдовратим саплеменицима својим!

Радуј се, јер су ти највише туге нанели они за које си и душу у паклене муке био спреман да предаш!

Радуј се, јер иако беху тврдоврати и непокорни твоји те саплеменици као светитеља Божијег поштиваше!

Радуј се, јер благослов твој и данас живи на потомцима оних које си благословио!

Радуј се, јер клетва твоја и данас прати потомке оних које си проклео!

Радуј се, јер си у души Србског народа постао подобан светом Сави, по жртви и љубави коју си имао према њему!

Радуј се, јер саосећајно плачеш над слабостима нашим, и сузама својим искупљујеш грехе наше!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 11.

Иако си под старост говорио да си више остарио од зла и непослуха народа црногорског, него од година, ти си волео, свети оче Петре, народ свој Божијом љубављу. И кад си их благосиљао и кад си их клео, ниси их из срца свог изгонио. Поштовао је народ тебе, и речи твоје и сузе се бојао као грома, кад си их због неког греха прекоревао. А ти си и тада само у Бога сву наду имао, и певао: Алилуја!

Икос 11.

Чувајући народ и сиротињу, од Бога ти поверену, као душу своју, свети Петре, од труда, брига и година, дође време да земно предаш земљи, а Божије Богу. Измиривши се са свима, као брижљиви домаћин који одлази на далеки пут, главарима црногорским си дао последња упутства како да чувају народ и Веру Православну. А онда, као прави испосник и пустињак, у малој келији својој у цетињском манастиру, молећи се Богу и благосиљајући Црну Гору и сав народ, тихо Му предаде племениту душу своју. Умилно тугујући за тобом одлазећим, ми ти овако кличемо:

Радуј се, јер си љубећи Господа свим бићем својим, отишао тамо где одлазе они који Га љубе!

Радуј се, јер си по несхватљивом устројству Божијег Промисла и Премудрости постављен за уносиоца молитава наших Престолу Господњем!

Радуј се, јер заједно са Највећом после Бога, Пресветом Владичицом Богородицом, бдијеш нам манастиром цетињским и монахе чуваш његове!

Радуј се, прибежиште наше, јер рањени светом овим прељуботворним долазимо теби да нам ране видаш!

Радуј се, духовни оче наш, јер теби исповедамо грехе своје, и молимо те да нам измолиш милост од Онога Који има власт да нам их опрости!

Радуј се, јер си земљу црногорску светим стопама својим осветио, и у Вери Православној утврдио!

Радуј се, јер и сада невидљиво проходиш њоме, и грешне душе будиш на покајање чудесним просветљењима срца људских!

Радуј се, јер молитвама твојим бездетни добијају децу, болни се излечују, а ђавоимани се ослобађају од уза демонских!

Радуј се, јер си нам залог да ће молитвама твојим душа наша по изласку из тела лакше проћи крај злих сила таме!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 12.

Четири године после упокојења, на Лучиндан, би отворен гроб твој, свети Петре, и мошти твоје беху пронађене целе, нетрулежне и миомирисне. Бог награди и прослави угодника Свога за безбројне труде и молитве које си Му узнео. Ту сверадосну вест наследник твој, Петар Други, објави истога дана свему народу црногорском, и са свих брда Црне Горе, чу се радосни поклич Господу, Коме си тако прилежно служио: Алилуја!

Икос 12.

Чувши за ову радосну вест, народ који те је још за живота звао - свети владика - похита са свих страна да целива свете мошти твоје. И старци од деведесет година су долазили из најудаљенијих гудура и беспућа на поклоњење новојављеном угоднику Божијем. Страхопоштовање народно према теби се сада још више увећало, јер си постао још ближи Богу. Памтило се, и данас се памти: Што си ти благословио, остало је благословено, а што си проклео, никада напретка имало није. А ми грешни, не желећи да потпаднемо под проклетство твоје, него под благослов твој, свети чудотворче Петре, сверадосно ти овако кличемо:

Радуј се, Богом сачувани, јер Бог и душу твоју чисту прими у Своје Дворе, а и тело сачува нетрулежно и цело, да би силу Своју пројављивао кроз њега!

Радуј се, јер потврди речи Господње, да светац Његов неће видети труљења!

Радуј се, ангелоподобни, јер са Ангелима другујеш у Царству Небеском!

Радуј се, јер те је Бог удостојио великог благослова, приневши моштима твојим део Часног Крста Свог и руку светог Јована Крститеља, која је Господа Христа крстила!

Радуј се, јер дивни миомирис моштију твојих у нас земне Небеску сладост улива!

Радуј се, јер сви ка ђивоту твоме са страхопоштовањем прилазимо и побожно се клањамо!

Радуј се, јер излечењем тела наших крај ђивота твога, ти још више зацељујеш душе наше, наводећи их на истинско покајање!

Радуј се, јер су многи целивајући чудотворне мошти твоје, доживели чудо у себи, и будући духовно слепи, духовно су прогледали!

Радуј се, радости наша, јер ћеш до Страшног Суда, бити нада наша и уздање наше код Господа, да нас неће одбацити од Лица Свога и гурнути у таму најкрајњу!

Радуј се, Петре Цетињски, владико свети и чудотворче!

Кондак 13.

О, свети Петре Цетињски, чудотворче и светитељу Божији, прими овај мали молитвени принос наш, и узнеси га Господу, да нам дарује телесно и душевно здравље и опроштај свих сагрешења. Нека се, молитвама твојим, у нас усели свеспасавајући страх Господњи, који ће нас од греха чувати и ка спасењу водити. И нека нас молитве твоје дочекају када се будемо селили из овога света, и нека нас прате до Царства Небеског, како би могли са свима Светима и свим Силама Небеским да радосно запевамо: Алилуја!

(Овај кондак три пута, па опет: икос 1. и кондак. 1, и онда молитва, на крају.)

Молитва светом Петру Цетињском

О, свети владико, Петре Цетињски, чудотворче, почуј нас који смо опкољени одасвуд непријатељима, и који не знамо како да се спасемо, сем да Господа кроз тебе призовемо. Јер ти као онај који у светлости Његовој непрестано обитаваш и наслађујеш се лепотом Његовом, имаш смелост и да Га замолиш за нас, иако то не заслужујемо. А ми опет, иако нисмо достојни због безбројних греха наших ни да име твоје свето призовемо, ипак, знајући да си и за живота био спреман да душу своју положиш за ближње, усуђујемо се и сада да ти кроз сузе набројимо све оно што би требало да нам измолиш од Господа: Као прво, страх Господњи, јер да је у нама бар зрнце тога страха, не би овакви били, грехом оковани, безочни и бестидни, чинећи зла којих би се и

животиње постиделе. Затим веру, али истинску веру, у Истинског и Истинитог Господа Исуса Христа, Јединог Спаситеља под небом датог. Јер ми у све више верујемо, него у Њега, Бога у телу, Који се жртвовао за нас, и тиме душу своју са ђаволом обручујемо. Па онда наду, да ћемо живећи по заповестима Господњим, заслужити удео спасавањих, и да ћемо се настанити после овог живота у Дворе Господње. И на крају, свети Петре, измоли нам љубав од Господа. Али ону жарку и пламену љубав којом си и ти горео, Божију љубав, која све може и све трпи, која не умире, јер све ће проћи, а само ће љубав остати, јер Бог је Љубав. И онда, када будемо наоружани тим Божијим свеоружјем, да нам да снаге да до краја живота свога идемо ка Њему, и да нас одбрани од злих духовних вукова, који бесно кидишу на нас свакога часа, желећи да нам душу одвуку од Њега, Спаситеља нашег.

Пошто си ти био, а и сада си, свенародни владика, смелошћу коју имаш код Господа, замоли Га да Србском народу пода и једно свенародно покајање и преумљење, и спознају да је грешан и прегрешан. И да оне сузе које си ти лио седећи на стени и гледајући Духом Светим у ове наше дане, јер си видео тешко и неописиво зло које се над нама и у нама надвило, побуде и у нама сузе, горке сузе покајнице, што Бога заборависмо, што се окренусмо свету овоме, и отровним плодовима његовим, уништавајући и себе и потомство своје.

Јер шта нама може помоћи сем покајања. Зар има некога од нас ко би се могао неким делом својим пред Господом хвалити, и уздати се да ће нас оно узвести к Њему? Не, јер дела у нама нема која су достојна хвале Његове, него само ако будемо имали цариниково, блудницино или разбојничково покајање, можемо се надати да ће нам Он опростити, и заборавити, као Свемилостив, оно чиме Га увредисмо.

Помози нам зато, велики угодниче Божији, да то схватимо, и да само то имамо у срцима својим, до краја земног живота. Али нам помози и да доброте твоје према нама не заборављамо, да не будемо незахвални, па кад нам је тешко, да те призивамо, а кад нам услишиш молитве, да те заборавимо. Већ да до века прослављамо свето твоје име и у муци и у добру, знајући да се ти увек молиш за нас, чак и онда кад се ми не молимо теби. А са светим именом твојим, Петре Цетињски, Чудотворче, да прослављамо до века и кроз сву вечност и име Најчистије, Најблаженије, Најсветије после Бога, Владичице наше Богородице, Која је родивши Бога у телу, родила и Спаситеља нашег, Господа Исуса Христа, Кома нека је слава и хвала, са Беспочетним Оцем Његовим, и Свесветим и Благим и Животворним Духом Његовим, и сада и увек, и у векове векова. Амин.

Акатист написао: Мирко И. Нанић